

[Brusvang.]

først og fremmest, der måtte fastholde at få dette med. Heller ikke for socialdemokratiet var det forlig nemt, når de skulle ud på arbejdspladserne, men det gjorde det noget nemmere, når de kunne gå ud på arbejdspladserne og sige: vi fik med i forliget en bunden opsparing, som stort set ikke kommer til at berøre jer på arbejdspladserne, fordi den først starter ved en skattepligtig indkomst på ca. 70.000 kr.

Men se, efter at dette storpolitiske forlig, som gav os en korttidsløsning — og jeg mener dog også at kunne se af den beretning, vi har fået fra det økonomiske sekretariat, at nogen virkning har det haft i den retning vi gerne ville — efter at det er blevet en realitet og vi nu derefter har fået lidt bedre arbejdsro og lidt bedre tid til at gå i gang med opgaverne, når det mest presserende er fra hånden, ja, så passer jo netop ind her det forslag, som vi fra centrumdemokraternes side netop har fremsat her i tinget, forslag til folketingsbeslutning om at nedbringe personbeskatningen og fremme den private opsparing. Hvorfor? Jo, for det forlig, vi havde, var en korttidsløsning, og alle erkender, at nu skal der komme noget mere varigt herefter. Og det, der skal komme herefter, er bl. a. foranstaltninger, som kan sætte efterspørgselspresset ned, som kan nedbringe trækprocenten, og som kan fremme den private opsparing. Derfor vil jeg gerne have lov til at citere de centrale dele af dette forslag.

Det går ud på, at folketinget opfordrer regeringen til at fremkomme med forslag om 1) en ændring af indkomstskattelovgivningen, hvorved det muliggøres, at personer kan fritages for indkomstbeskatning for 50 pct. af al ekstraindkomst fra 1. januar 1975 at regne for et beløb på indtil 10.000 kr. på betingelse af, at beløbet bindes på nærmere angivne vilkår; tillige friholdes renten af det opsparede beløb for beskatning, og 2) en forhøjelse af momsens, hvorved det ekstra provenu anvendes til nedsættelse af udskrivningsprocenten pr. 1. januar 1975 og dermed også af trækprocenten.

Vi må gøre os klart, at medmindre vi træffer foranstaltninger, der dæmper efterspørgselspresset, kan vi ikke holde priserne i ave, og medmindre vi gennem en momsforhøjelse skaffer de fornødne penge hertil, har

vi ikke virkelig realistiske muligheder for en kraftig nedsættelse af trækprocenten, og det er vel alle efterhånden enige om er noget af det, der trænger sig mest på.

I forbindelse med dette forslag til folketingsbeslutning vil jeg også pege på, at den hensigtserklæring, som vi fik med ind i forliget, naturligvis har været meget vigtig for os. Jeg har været inde på den tidligere fra denne talerstol, men den er for mig så vigtig, og den har været kommenteret på en sådan måde fra socialdemokratiets side, at jeg føler mig foranlediget til at gentage mit synspunkt her. Det var for os aldeles afgørende, at vi i forliget fik en passus ind, der hed:

Flertallet er også enig om, at der allerede i indeværende folketingssamling bør indledes et dybtgående arbejde med henblik på en offentlig udgiftsreform, der kan nedbringe de statslige udgifter i det følgende finansår og dermed muliggøre en sænkning af indkomstskattetrykket.

Jeg citerer denne passus her, fordi den jo passer glimrende sammen med det forslag, vi nu har fremsat. Jeg ved godt, at hr. Per Hækkerup under den sidste debat sagde til mig: ja men det er jo ikke andet, end hvad vi har lovet før, det er ikke andet, end hvad der har stået i vores programmer, og hvad der har stået i vores regeringserklæringer. All right, den hensigt, som man på sit partis vegne tilkendegiver på den måde, som hr. Per Hækkerup citerede det, er ét, og noget helt andet er, at man ganske håndfast er gået med til i et forlig, hvor vi er 4 der har skrevet under, at erklære sig villig til at gennemføre denne politik. Det mener jeg må binde på en ganske kraftig måde, og jeg synes også, det falder ganske godt i tråd med, hvad den socialdemokratiske ordfører sagde her til formiddag, hvor jeg forstod, at han erklærede sig meget positiv i spørgsmålet om at medvirke til besparelser ud over de 1.500 mill. kr., når den periode var forløbet, for hvilken aftalen med de 1.500 mill. kr. er gældende.

På boligområdet mener jeg også at kunne konstatere, at vi har været med til at sætte noget i gang. Jeg nævnte lige før dette med aftalen, der er kommet imellem oplægget fra socialdemokratiet og fra de radikale. Nu har vi set udspillet fra venstre, og vi har set CDs udspil på dette område. Vi gav under valg-